

Arrest

nr. 232 168 van 3 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Litouwse nationaliteit te zijn, op 14 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BRAUN, die *loco* advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Litouws staatsburger te zijn van Litouwse origine. U bent moslima en u verklaarde religieus gehuwd te zijn met de heer J.Q. (...), van Palestijnse origine (ref. CGVS X). U hebt een zoon, A.A. (...), geboren op 18 februari 2018. U bent afkomstig uit de stad Panevezys.

U verklaarde dat uw ouders in 2002 gescheiden zijn. In 2008 kreeg uw moeder een nieuwe relatie met M. (...). Rond uw dertiende of veertiende verhuisde u met uw moeder en stiefvader naar Noorwegen. Jullie woonden samen in Aros, nabij Royken. Uw stiefvader M. (...) had een alcoholprobleem en sinds uw veertiende werd u regelmatig door hem misbruikt. Hij sloeg u en verkrachtte u. U raakte ongewenst zwanger van uw stiefvader en moest een abortus ondergaan. Op school leerde u ondertussen uw huidige partner J.Q. (...) kennen. U had het erg moeilijk met de situatie thuis en het misbruik door uw

stiefvader. U ondernam een zelfmoordpoging en trachtte uw polsen over te snijden. Uw huidige partner merkte de verwondingen op uw polsen op en raadde u aan de politie te contacteren. Gezien u nog minderjarig was, werd de kinderbescherming ingeschakeld. U werd ondervraagd over uw motieven voor uw zelfmoordpoging. Uw moeder, die nochtans van bij aanvang op de hoogte was van het misbruik, loog tegen de diensten van de kinderbescherming en vertelde hen ondermeer dat u drugs gebruikte en dat u uw polsen oversneed omdat het uit raakte met uw vriendje. U werd op uw zestiende in een gesloten instelling voor kinderen geplaatst. Nadat gebleken was dat u geen drugs gebruikte, werd u overgeplaatst naar een open instelling. U verbleef in verschillende open instellingen in Noorwegen. U vertelde de kinderbescherming dat uw stiefvader u misbruikte, maar u werd toch niet tegen hem beschermd. Uw stiefvader kon u nog altijd komen bezoeken. Toen u achttien jaar werd, diende u de jeugdinstelling te verlaten. U kreeg een woning toegewezen door de Noorse autoriteiten, maar u verhuisde frequent omdat u bang was voor uw stiefvader. U werd herhaaldelijk telefonisch bedreigd door uw stiefvader. Uw stiefvader probeerde eveneens uw partner bang te maken. Hierdoor besloot u samen met uw partner een tijdje naar Zweden te gaan, waar u terecht kon bij uw schoonmoeder in Göteborg. Na minder dan een maand keerde u terug naar Noorwegen, omdat u gehoord had dat uw stiefvader niet meer in Noorwegen verbleef. Op 25 januari 2018 vertrok u opnieuw naar Zweden. U was hoogzwanger, u vreesde dat u stiefvader zou te weten komen dat u in Noorwegen was en u dacht dat de Noorse kinderbescherming uw kind van u zou afnemen. Op 18 februari 2018 werd uw zoon A. (...) geboren. Uw moeder was te weten gekomen dat u in Zweden was en kwam u bezoeken. Na uw verblijf op de materniteit, verbleef u in het huis van uw schoonmoeder in Göteborg. Ongeveer een week na de geboorte van uw zoon, werd u 's nachts rond drie uur meegenomen. Er stonden een tiental politiemannen aan de deur. Ze duwden uw man opzij en u, uw zoon en uw moeder dienden met hen mee te komen. De politiemannen zeiden dat ze voor Interpol werkten, maar ze legden niet uit waarom jullie dienden mee te komen. U werd samen met uw moeder en zoon naar Apple hotel gebracht in Göteborg. U bracht daar een nacht door. De volgende dag kwam uw stiefvader jullie ophalen. U werd naar de Litouwse ambassade in Stockholm gebracht, waar een geboorteakte voor uw zoon werd opgesteld. Vervolgens werd u door uw stiefvader naar Panevezys gebracht. U werd in het huis van uw stiefvader opgesloten in een kamer. Uw zoon werd van u afgenomen, hij werd door uw moeder verzorgd. U werd herhaaldelijk geslagen en verkracht door uw stiefvader. Deze situatie hield zo'n vijf maanden aan. In die periode kon u sporadisch gebruik maken van internet, maar u was te bang om de autoriteiten te verwittigen. Op 27 of 28 augustus 2018 hadden uw moeder en stiefvader uw zoon bij u gelaten en verlieten ze de woning zonder de deuren af te sluiten. U zag uw kans om te ontsnappen met uw zoon, u nam de eerste documenten die u zag en wat geld en u vertrok naar de bushalte. U nam de bus van Panevezys naar Riga. In Riga nam u een overzetboot naar Stockholm. Vervolgens reisde u per trein van Stockholm naar Göteborg. In Göteborg kon u via Facebook contact leggen met uw man en met hem afspreken. Jullie reisden samen verder. U nam een bus naar Kopenhagen, een trein naar Hamburg, en bussen naar Amsterdam en Brussel. Op 31 augustus 2018 kwam u in België aan. Op 3 september 2018 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ter staving van uw verzoek legt u een kopie neer van uw geboorteakte en de geboorteakte van uw zoon A. (...) als ook het Zweeds registratiebewijs van zijn geboorte. Na het persoonlijk onderhoud maakte u op 26 oktober 2018 een schrijven over van de gemeente Royken, dienst kinderbescherming van 2 maart 2017.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen ten overstaan van de DVZ blijkt immers dat u bij voorkeur door een vrouwelijke protection officer wenste gehoord te worden, gelet op de aard van uw verhaal. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een vrouwelijke medewerker van het CGVS. Voorts verklaarde u dat u medische problemen kreeg na het interview bij de DVZ. Uw klachten zouden stressgerelateerd zijn. U verklaarde ook dat u zwanger was en dat de bevalling voorzien is rond 1 juni 2019. U verklaarde echter dat u klaar was om een interview af te leggen (CGVS, notities persoonlijk onderhoud, pg 2) en tijdens het persoonlijk onderhoud bleek ook niet dat u omwille van medische redenen niet in staat was om op een normale manier de vragen die gesteld werden tijdens het onderhoud te beantwoorden. U kon uw vluchtmotieven uiteen zetten en u bevestigde dit aan het einde van het persoonlijk onderhoud (CGVS, pg 17). Tevens bevestigde u dat de vragen voor u duidelijk waren (CGVS, pg 17). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 4° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal bevoegd is om een aanvraag tot het bekomen van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 die ingediend wordt door een onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen of door een onderdaan van een Staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie, dat nog niet in werking is getreden, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de voormelde lidstaat of staat zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade. Hiermee beoogt de wetgever het oneigenlijk gebruik van de asielprocedure, die hij veronderstelt bij onderdanen van EU-lidstaten, in te dijken. Op 26 juni 2008 heeft het Grondwettelijk Hof eveneens gesteld dat “gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn” (GWH, nr. 95/2008, d.d. 26 juni 2008). Dit brengt met zich mee dat een verzoek om internationale bescherming in voorkomend geval niet-ontvankelijk wordt verklaard behoudens de EU-onderdaan aantoon dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Volgens uw verklaringen, vreest u in Litouwen gedood te worden door uw stiefvader M. (...) nadat u van hem weg vluchtte. U werd ongeveer een week na de geboorte van uw zoon vanuit Zweden door uw stiefvader meegenomen naar Litouwen waarna uw stiefvader u gedurende een vijftal maanden vast hield in zijn woning en u herhaaldelijk verkrachtte. Deze feiten vormden de concrete aanleiding van uw vlucht uit Litouwen (CGVS, pg 8). U situeerde uw vertrek uit Litouwen op 27 of 28 augustus (CGVS, pg 4). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u na uw ontsnapping uit de woning van uw stiefvader, meteen naar het busstation rende en een bus nam naar Riga (CGVS, pg 9). U reisde via Zweden, Denemarken, Duitsland en Nederland en kwam op 31 augustus 2018 in België aan. Er dient echter te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Er zijn namelijk twijfels gerezen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de vasthouding door uw stiefvader in de maanden voor uw vlucht uit Litouwen:

Zo verklaarde u dat u sporadisch toegang had tot het internet in de periode van de vasthouding. Ondanks de ernstige feiten die u op dat moment onderging – u werd vastgehouden en herhaaldelijk geslagen en verkracht – maakte u geen gebruik van deze momenten dat u toegang had tot internet om een oproep om hulp te doen. U stelde dat u bang was en dat u het niet kon (CGVS, pg 9). U verwees hierbij naar uw vermoeden dat iemand anders uw Facebook account gebruikte, wat geenszins verklaart waarom u geen hulpoproep verstuurde. U gebruikte deze momenten om uw man te contacteren (CGVS, pg 9). Uw man was op de hoogte van de situatie, u vertelde hem wat er met u aan het gebeuren was, maar hij nam ook geen contact op met de politie. Uw man zou afgewacht hebben en u zou gezegd hebben dat u zou weg lopen (CGVS, pg 9). U verklaarde dat uw man de politie niet kon inlichten omdat hij moest vertrekken uit Zweden en er toch nog verbleef (CGVS, pg 9). Ondanks het gegeven dat uw echtgenoot op dat moment geen verblijfsvergunning zou gehad hebben in Zweden, lijkt het toch merkwaardig dat iemand in een dergelijke situatie, die bovendien gedurende meerdere maanden aansleept, gewoon afwacht en de autoriteiten niet inlicht. Om rechtstreeks contact met de autoriteiten te vermijden, kon uw echtgenoot eventueel een anonieme melding gedaan hebben of iemand anders ingelicht hebben die op zijn of haar beurt verder stappen kon ondernemen. Uw uitleg waarom u, noch uw echtgenoot alarm sloegen en hulp zochten, kan dan ook niet overtuigen.

Tevens legde u verklaringen af die strijdig zijn met de informatie die op uw Facebookprofiel 'K.A. (...)’ kon teruggevonden worden. U verklaarde dat u gebruik maakte van de pagina 'Marketplace' op Facebook om het bed en de kinderwagen van uw zoon te verkopen. U stelde dat u deze berichten op 'Marketplace' plaatste toen u onderweg was naar België (CGVS, pg 15). U stelde dat u geen verkoopzoekertjes plaatste op 'Marketplace' toen u nog in Litouwen was (CGVS, pg 15). Zoals hierboven reeds werd vermeld, situeerde u uw ontsnapping uit de woning van uw stiefvader en uw vlucht uit Litouwen eind augustus, op 27 of 28 augustus (zie ook CGVS, pg 15). Nochtans blijkt dat u voor eind augustus meerdere zoekertjes plaatste op 'Sweden Marketplace'. U plaatste een bericht om een bedje te verkopen op 21 augustus 2018 en op datum van 30 juli 2018 werd het zoekertje voor de kinderwagen teruggevonden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier, Facebookprofiel 'K.A. (...)'). Uw verklaringen over uw activiteiten op de pagina 'Marketplace' staan dan ook haaks op de informatie die op uw Facebookprofiel terug te vinden is, wat de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas ondermijnt. De data van beide zoekertjes situeren zich immers voor uw beweerde ontsnapping wat niet in overeenstemming te brengen valt met uw verklaring dat u geen gebruik maakte van 'Marketplace' toen u nog in Litouwen was. Dit doet bovendien vermoeden dat u op het moment van het plaatsen van de zoekertjes in Zweden was en niet in Litouwen zoals u beweerde. Het houdt weinig steek dat u vanuit Litouwen, spullen zou willen verkopen in Zweden.

Daarnaast plaatste u op 14 juli 2018 vier zoekertjes met kinderkleertjes op de pagina 'Sweden Marketplace'. U verklaarde dat u deze zoekertjes niet zelf geplaatst hebt en dat u geen weet had van berichten op 'Marketplace' in juli 2018 (CGVS, pg 15). U meende dat iemand anders zaken op uw Facebookprofiel plaatste, u vermoedde dat het uw moeder was, omdat zij en uw stiefvader u gedwongen hadden uw paswoord te geven (CGVS, pg 15). U stelde eveneens dat uw moeder oude foto's op uw profiel plaatste, vermoedelijk om te laten uitschijnen dat alles goed ging met u (CGVS, pg 9). U bleef echter uiterst vaag over de informatie die zij erop zou geplaatst hebben. U wist niet welke foto's ze dan precies op uw profiel zette (CGVS, pg 14). Er zou wel een profielfoto van u zijn met gekleurde haren en zonder hoofddoek, wat u zelf niet zou doen, of er foto's waren van uw zoon wist u niet zeker (CGVS, pg 15). U achtte het overigens kennelijk niet nodig de profielfoto terug te wijzigen nadien (CGVS, pg 15). Als verklaring hiervoor, gaf u aan dat u uw Facebookprofiel niet vaak opent. U zou uw profiel al enkele weken of maanden niet meer geopend hebben. Nochtans blijkt dat u wel nog uw Facebookprofiel gebruikte nadat er foto's op uw profiel geplaatst werden in de voorgehouden periode van uw vasthouding, namelijk een foto van een kussend koppel op 27 juni 2018 en een foto van u en uw baby op 2 april 2018. U hebt na deze data nog meermaals Facebook gebruikt. U plaatste nog meerdere keren zoekertjes op 'Sweden Marketplace' en volgens uw verklaringen maakte u gebruik van Facebook om uw echtgenoot te contacteren na uw ontsnapping (CGVS, pg 9). Uw verklaringen over uw Facebookprofiel dat door uw moeder zou gebruikt zijn konden dan ook niet overtuigen. Bijgevolg is het weinig geloofwaardig dat uw moeder de vier zoekertjes geplaatst heeft om kinderkleertjes te verkopen op de pagina 'Sweden Marketplace'.

Aansluitend bij de berichten op uw Facebookprofiel waardoor vermoed kan worden dat u in Zweden verbleef in een periode waarvan u beweerde dat u toen in Litouwen was, dient opgemerkt te worden dat u geen enkel document neerlegde dat toelaat uw reisweg en vertrekdatum uit Litouwen te verifiëren. U legde daarenboven behalve uw geboorteakte bij de DVZ, geen enkel identiteitsbewijs neer. U zou bij uw ontsnapping uit de woning van uw stiefvader snel wat geld en documenten meegenomen hebben, maar wat de documenten betreft, bleek dit enkel uw geboorteakte en deze van uw zoon te betreffen. Uw stiefvader zou al uw documenten in zijn bezit hebben. Gezien de twijfels over uw beweerde vasthouding en ontsnapping uit het huis van uw stiefvader, kan uw uitleg voor het ontbreken van identiteitsdocumenten, zoals een identiteitskaart, een paspoort of uw verblijfsvergunning voor Noorwegen niet zonder meer aangenomen worden. Het lijkt bovendien onwaarschijnlijk dat u een internationale ferry kon nemen van Riga naar Stockholm en meerdere internationale bussen zonder dat u ook maar een keer een identiteitsbewijs diende voor te leggen. Hierbij stelde u dan ook nog dat uw echtgenoot, een niet EU-burger, ook geen paspoort bij zich had, zijn paspoort zou in het bezit zijn van de Zweedse autoriteiten.

Ten slotte komt het verloop van uw gedwongen vertrek uit Zweden met uw stiefvader onwaarschijnlijk over. U zou door een tiental politieagenten in Zweedse politie-uniformen meegenomen zijn uit de woning van uw schoonmoeder. Deze agenten zouden gezegd hebben dat ze tot Interpol behoorden. Het is echter geenszins duidelijk hoe uw stiefvader erin zou geslaagd zijn om de Zweedse politie en/of Interpol in te schakelen. U legt geen bewijzen voor dat u een gezochte persoon bent of was. Uit niets blijkt dat uw stiefvader hooggeplaatste connecties had in Zweden en al zeker niet dat hij op basis van deze connecties niet-legitieme politieacties kon laten uitvoeren, noch dat hij gegronde redenen had om de Zweedse politie ertoe aan te zetten een grootschalige actie op te zetten. Daarbij is het uiterst merkwaardig dat u door de politiemannen naar een hotel werd gebracht en niet naar bijvoorbeeld een politiekantoor. Rest nog de mogelijkheid dat deze mannen geen echte politieagenten waren en zich enkel maar uitgaven voor agenten. U had zelf ook twijfels hierbij of de agenten wel tot Interpol behoorden zoals ze beweerden. In dat geval, is het echter nog steeds bevreemdend dat uw stiefvader erin zou slagen zo'n actie op touw te zetten. Uit niets blijkt dat uw stiefvader lid was van een criminele bende of vermogend was zodat hij in staat zou zijn om een tiental personen in te huren om zich voor Zweedse politieagenten uit te geven om u naar een hotel over te brengen. U verklaarde dat uw stiefvader een alcoholprobleem had. In Noorwegen zou hij gewerkt hebben als keukeninstallateur en in Litouwen zou hij geen werk meer gehad hebben, hij zou mogelijks in het zwart gewerkt hebben, maar u wist niet over welk soort werk het ging (CGVS, pg 12). Dit lijkt geenszins een profiel van iemand die erin in zou slagen de door u beschreven actie op te zetten.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen in zeer ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de vasthouding door uw stiefvader, de feiten die volgens u de concrete aanleiding vormden voor uw vertrek uit Litouwen. Hierdoor is het niet duidelijk in welke omstandigheden u dan wel Litouwen verlaten hebt en waarom precies, wat een kernelement van uw relaas uitmaakt. Het komt u als verzoeker toe om klaarheid te scheppen met betrekking tot de kernelementen van uw vluchtrelaas.

Dit terzijde, dient opgemerkt te worden dat het op zich aannemelijk lijkt dat u een moeilijke jeugd kende, dat u problemen kende met uw stiefvader en dat u een gedeelte van uw tienerjaren doorbracht in Noorse jeugdinstellingen. U legt tevens een schrijven voor van de dienst kinderscherming van de

gemeente Royken van 2 maart 2017 waarin een korte omschrijving van uw achtergrond binnen de Noorse diensten voor kinderbescherming is opgenomen. Hieruit blijkt dat u inderdaad in instellingen in Noorwegen verbleven hebt. Per beslissing van 2 maart 2017 besloot de dienst kinderbescherming van de gemeente Royken de steunmaatregelen te beëindigen, omdat u verhuisd was naar Asker.

U bent er evenwel niet in geslaagd om op afdoende wijze aan te tonen dat u voor de door u aangehaalde problemen met uw stiefvader in geval van een terugkeer naar Litouwen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Litouwen aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Litouwen voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooraleer internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in het land van herkomst, hetgeen u niet gedaan heeft. Meer nog, u hebt de Litouwse autoriteiten helemaal niet op de hoogte gebracht van de problemen die u kende met uw stiefvader. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

U verklaarde dat het niet mogelijk was bescherming te verkrijgen in Litouwen. Als redenen daarvoor haalde u aan dat de politie in Litouwen corrupt is, dat uw stiefvader connecties heeft bij de politie, dat de politie uw zaak niet serieus zou nemen en dat de politie u sowieso niet zal beschermen en als ze u beschermen zullen ze maximum gedurende een maand optreden waarna u opnieuw aan uw lot zou overgelaten worden of uw stiefvader u terug zou kunnen vinden (CGVS, pg 10, 16 en 17). Volgens u zouden de Litouwse autoriteiten u terug bij uw stiefvader thuis plaatsen (CGVS, pg 17). U bracht echter geen concrete elementen aan die deze beweringen kunnen onderbouwen. U beperkte zich tot vage uitspraken en u legde geen enkel stuk voor om uw verklaringen te ondersteunen. U was er zeker van dat de Litouwse politie corrupt was omdat u een keer hoorde dat uw stiefvader betaalde voor zaken die hij voordien deed en omdat uw biologische vader politieagent was en u dit altijd hoorde van uw moeder (CGVS, pg 10). U wist echter niet waarvoor uw stiefvader zou betaald hebben, u dacht dat het misschien om een autocrash ging en voorts wist u niet wat hij allemaal deed (CGVS, pg 10). U stelde dat uw stiefvader zijn zaken zo kon oplossen omdat hij banden had met de politie, dat hij er veel vrienden had. U leidde dit af uit het feit dat hij op straat soms een politieagent tegenkwam en dan dag zegde (CGVS, pg 10). U wist niet hoe hij die mensen kende, kende de namen niet van deze connecties, noch wist u hoe uw stiefvader erin slaagde hen te gebruiken om politionele problemen te vermijden, noch tot welke politiedienst zijn connecties behoorden (CGVS, pg 10). Dergelijke vage verklaringen kunnen geenszins overtuigen. Bovendien kon u uit het gegeven dat uw stiefvader dag zou gezegd hebben tegen politieagenten, bezwaarlijk afleiden dat hij op elk mogelijk niveau en bij elke politiedienst connecties had, zodat u nergens terecht zou kunnen met een klacht. Uw stelling dat de Litouwse autoriteiten uw zaak niet serieus zouden nemen en u sowieso niet zouden beschermen, was niet gebaseerd op concrete, persoonlijke ervaringen. U ondernam namelijk nog geen enkele poging om bescherming te verkrijgen van de Litouwse autoriteiten. U verwees naar corruptie en een gebrekkige werking van de politiediensten, maar bracht geen concrete elementen aan. Gezien Litouwen een lidstaat is van de Europese Unie mag toch verondersteld worden dat het politioneel en justitioneel kader er op een aanvaardbaar niveau staat en niet onderhevig is aan hoge niveaus van corruptie die de werking van politionele en gerechtelijke diensten volledig ondermijnen. Gevraagd of u weet had van gelijkaardige gevallen als dat van u waarin de autoriteiten de zaak slecht behandelden, kon u geen enkel concreet voorbeeld geven (CGVS, pg 17). U ontweek in eerste instantie de vraag en vervolgens verwees u naar moordzaken van meisjes, maar u kende hun namen niet en zei dat het teruggevonden kon worden via google (CGVS, pg 17). U bleek zich ook amper geïnformeerd te hebben over de mogelijkheden binnen Litouwen voor slachtoffers van familiaal geweld op vlak van ondersteuning. U stelde dat er wel zeker organisaties zijn die ondersteuning bieden aan vrouwen die het slachtoffer zijn van familiaal geweld en dat u erover dacht zo'n organisatie te contacteren, maar dat ze niet helpen. Dit betreft ook louter een veronderstelling van u, gezien u op geen enkel moment effectief hulp gezocht hebt bij een dergelijke organisatie. U wist niet of er crisisopvang bestond of niet, maar u veronderstelde dat die er wel moest zijn. Uw stelling dat u door de Litouwse autoriteiten bij uw stiefvader zou geplaatst worden, was eveneens een ongefundeerde bewering. U bent bovendien meerderjarig, zodat het onwaarschijnlijk lijkt dat de overheid u zou dwingen om bij een stiefouder te gaan wonen.

Gelet op voorgaande en voor zover u actueel nog steeds een vrees zou koesteren voor uw stiefvader, kan gesteld worden dat u desgewenst bescherming kan vragen aan de Litouwse autoriteiten.

De door u neergelegde documenten, namelijk uw geboorteakte en deze van uw zoon, en diens Zweeds geboorteregistratiebewijs geven een indicatie van uw identiteit en nationaliteit, gegevens die op

zich niet betwist worden door het CGVS. Het schrijven van de Noorse kinderscherming werd reeds besproken en wijzigt niets aan bovenstaande analyse.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster omschrijft wat zich aandient als een enig middel als volgt:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953; van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS; en van artikelen 197, 198 en 199 van de Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, 1979)."

Verzoekster citeert artikel 27 van voormeld KB van 11 juli 2003 (PR CGVS) en stelt dat verweerder van dit artikel geen correcte toepassing maakte.

Dat zij en haar echtgenoot geen contact opnamen met de politie wanneer zij opgesloten zat, verklaart verzoekster als volgt:

"Zelfs als verzoekster contact had opgenomen met de politie, hadden ze het huis niet kunnen betreden zonder een bevelschrift. Tegen de tijd dat de politie dit bevel zou hebben gekregen, zou haar stiefvader haar hebben gedood omdat ze hem had ingeleverd. Wat Meneer Q. (...) betreft had hij geen contact kunnen opnemen met de politie sinds hij was opgezocht, en helaas heeft hij niet gedacht dat hij een anonieme boodschap kon sturen om de stiefvader van verzoekster aan de kaak te stellen."

Vervolgens gaat verzoekster in op haar Facebookprofiel. Zij doet gelden:

"Verzoekster belooft dat ze de publicaties die door het CGVS in zijn beslissing worden genoemd, nooit heeft gepubliceerd. Ze levert ook het bewijs dat iemand anders (haar moeder of stiefvader, die haar wachtwoord hebben) haar profiel gebruikt. Om dit aan te tonen, heeft verzoekster een 'test' uitgevoerd met haar maatschappelijke werkster.

Haar maatschappelijk werkster logde zich in met haar eigen Facebookprofiel en stuurde een bericht onder een van de zoekertjes die door verzoekster zou zijn geplaatst. Enerzijds wordt op Facebook geplaatst dat het zoekertje meer dan een week geleden is gepubliceerd (stuk 3). Anderzijds kon de maatschappelijke werkster na de verzending van het bericht zien dat het profiel van verzoekster 9 minuten eerder actief was. Verzoekster en Meneer Q. (...) waren op dat moment immers naast haar. Het was dus onmogelijk dat ze zich op dat moment hadden ingelogd op verzoeksters Facebookprofiel. De maatschappelijke werkster legt in een schriftelijke verklaring dat ze deze 'test' heeft uitgevoerd (stuk 4).

Bovendien met betrekking tot de foto van een kussend koppel geplaatst op 27 juni 2018 op het Facebookprofiel van verzoekster, levert verzoekster het bewijs dat deze foto oud is en dat Meneer Q. (...) deze al op 30 april 2017 op zijn eigen Facebookprofiel had gepubliceerd (stuk 5). De moeder of de stiefvader van verzoekster konden deze foto dus vanuit het profiel van Meneer Q. (...) nemen en deze vervolgens op het Facebookprofiel van verzoekster plaatsen.

Ten slotte brengt verzoekster in herinnering dat volgens Uw Raad : « 5.6.4 Concernant le profil Facebook de la requérante [...] le Conseil estime que les informations contenues sur un profil Facebook ont une force probante limitée et doivent être analysées avec prudence, dès lors qu'elles ne sont ni vérifiables, ni forcément représentatives de la réalité » (RvV – arrest nr 166 972 van 29 april 2016)."

Over haar gedwongen vertrek uit Zweden samen met haar stiefvader, voert verzoekster aan:

"Verzoekster bevestigt echter dat tien mannen die beweerden leden van Interpol te zijn, midden in de nacht bij haar thuis zijn aangekomen en haar hebben gedwongen naar een hotel te gaan waar haar stiefvader haar vervolgens heeft teruggevonden. Verzoekster weet niet hoe ze kan verklaren waarom zij naar een hotel is gebracht en niet naar een politiebureau. De broer van meneer Q. (...) die tijdens de gebeurtenis immers aanwezig was, heeft een schriftelijke verklaring gemaakt in dewelke hij het verloop van de feiten van verzoekster bevestigd (stuk 6)."

Verzoekster geeft een algemene uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en vervolgt:

"In casu is verzoekster consequent geweest in haar verklaringen, is er geen sprake van tegenstrijdigheid in haar verklaringen en wordt elke vraag van het CGVS op bevredigende wijze toegelicht. Daarenboven twijfelt het CGVS er niet aan dat verzoekster een moeilijke jeugd kende, dat ze problemen met haar stiefvader kende en dat ze een gedeelte van haar tienerjaren in Noorse jeugdinstellingen doorbracht (bestreden beslissing, pg. 3-4). Bovendien heeft verzoekster verschillende documenten overgelegd ter staving van haar verklaringen, die haar verhaal bevestigen. Het CGVS erkent in het bijzonder dat het schrijven van de dienst kinderbescherming van de gemeente Royken bewijst dat verzoekster in instellingen in Noorwegen heeft verbleven. Verzoekster moet dus het voordeel van de twijfel krijgen, met name wanneer ze uitlegt dat zij zonder identiteitskaart en zonder paspoort naar België kon reizen (bestreden beslissing, pg. 3)."

Vervolgens gaat verzoekster in op de beschermingsmogelijkheden in Litouwen. Zij geeft een algemene uiteenzetting aangaande artikel 48/5, § 1 en § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Volgens haar moet er om verschillende redenen van worden uitgegaan dat de Litouwse autoriteiten niet in staat zijn om haar doeltreffende bescherming te bieden. Verzoekster betoogt:

"In casu gezien de personele omstandigheden van verzoekster, zou elke procedure tevergeefs zijn geweest en kan haar niet worden kwaadgenomen dat ze zich niet tot de Litouwse autoriteiten of een andere organisatie heeft gericht.

Ten eerste gelooft het CGVS verzoekster niet wanneer ze beweert dat de politie in Litouwen corrupt is en dat haar stiefvader connecties heeft bij de politie (bestreden beslissing, bdz. 4). Hoewel verzoekster niet over concrete bewijzen beschikt dat haar stiefvader banden met de politie heeft, moet er rekening mee worden gehouden dat Litouwen een van de drie meest corrupte Europese landen is :

(...)

Daarover volgens een artikel van The Baltic Course,

(...)

Daarenboven verwijten de kranten aan de Litouwse autoriteiten dat ze een pedofiel netwerk hebben proberen te verbergen:

(...)

Dit bevestigt dus de opmerkingen van verzoekster betreffende de gebrekkig werking van de politiediensten (CGVS – pg. 10, 16 en 17).

Ten tweede aangezien het feit dat verzoekster al had geprobeerd om hult te krijgen van een organisatie van kinderbescherming en dat deze organisatie eerder haar moeder dan haar wilde geloven, is het begrijpelijk dat verzoekster de ervaring met een andere organisatie niet wilde herhalen en er zelfs niet aan heeft gedacht.

Bovendien wordende tekortkomingen in de bescherming van vrouwen tegen geweld door de Litouwse autoriteiten herhaaldelijk gemeld :

- Human Rights Committee, Concluding observations on the fourth periodic report of Lithuania, 29 augustus 2018 (stuk 12):

(...)

- Commissioner for Human Rights of the Council of Europe, « Lithuania should strengthen the protection of women and children against violence and build a more inclusive society for persons with disabilities », 19 april 2017 (stuk 13):

(...)

- Liberties, « Lituanie : quand les victimes de violences conjugales sont tenues pour responsables », 17 oktober 2018 (stuk 14):

(...)

- Human Rights Monitoring Institute, « Human Rights in Lithuania 2016-2017 », 2018 (stuk 15):

(...)

In het licht van al deze elementen en rekening houdend met de bijzondere situatie van verzoekster, moet worden opgemerkt dat ze niet in staat was nog steeds niet in staat is om effectief door haar autoriteiten te worden beschermd."

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande om aan haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"3. Het zoekertje van kinderkleding die "meer dan een week geleden" werd gepubliceerd.

4. De schriftelijke verklaring van de maatschappelijke werkster van verzoekster.

5. Het bewijs dat de foto van een kussend koppel al op 30 april 2017 op het Facebookprofiel van Meneer Q. (...) werd gepubliceerd.

6. De schriftelijke getuigenis van de broer van Meneer Q. (...).
7. Ouest-France, « Voici les pays les plus corrompus en Europe », 17 november 2016, (...)
8. The Baltic Course, « Lithuania fails to improve its corruption perception ranking », 22 februari 2018, (...)
9. KLA, « Stopt de Litouwse regering het pedofielen delict in de doofpot? », 4 juni 2018, (...)
10. Wikistrike, « Comment la justice lituanienne étouffe une affaire de réseau pédophile impliquant du gratin », 16 juli 2018, beschikbaar op (...)
11. Agoravox, « Réseau pédocriminel de notables en Lituanie : l'affaire Deimantele Kedys refait surface », 10 mei 2018, beschikbaar op (...)
12. Human Rights Committee, Concluding observations on the fourth periodic report of Lithuania, 29 augustus 2018, beschikbaar op (...)
13. Commissioner for Human Rights of the Council of Europe, « Lithuania should strengthen the protection of women and children against violence and build a more inclusive society for persons with disabilities », 19 april 2017, beschikbaar op (...)
14. Liberties, « Lituanie : quand les victimes de violences conjugales sont tenues pour responsables », 17 oktober 2018, beschikbaar op (...)
15. Human Rights Monitoring Institute, « Human Rights in Lithuania 2016-2017 », 2018, beschikbaar op (...).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster preciseert niet welke bepaling van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet zij *in casu* geschonden acht. Evenmin duidt zij waaruit de schending bestaat. Aldus wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Betreffende verzoeksters verwijzing naar een aantal paragrafen uit de proceduregids van UNHCR, dient voorts te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

3.3. Verzoekster betwist noch weerlegt de bestreden beslissing voorts waar terecht vastgesteld wordt dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.4. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet. Omtrent de toepassing van deze bepaling, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Artikel 57/6, §3, 4° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal bevoegd is om een aanvraag tot het bekomen van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 die ingediend wordt door een onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen of door een onderdaan van een Staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie, dat nog niet in werking is getreden, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de voormelde lidstaat of staat zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade. Hiermee beoogt de wetgever het oneigenlijk gebruik van de asielprocedure, die hij veronderstelt bij onderdanen van EU-lidstaten, in te dijken. Op 26 juni 2008 heeft het Grondwettelijk Hof eveneens gesteld dat “gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn” (GWH, nr. 95/2008, d.d. 26 juni 2008). Dit brengt met zich mee dat een verzoek om internationale bescherming in voorkomend geval niet-ontvankelijk wordt verklaard behoudens de EU-onderdaan aantoon dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.”

3.5. Verzoekster benadrukt in dit kader dat haar moeilijke jeugd, meer bepaald het gegeven dat zij in het verleden problemen kende met haar stiefvader en een gedeelte van haar tienerjaren in jeugdinstellingen doorbracht, door verweerder niet wordt betwijfeld. Zij wijst in het verzoekschrift eveneens op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet vormt het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Waar verzoekende partij wijst op haar moeilijke jeugd, dient te worden vastgesteld dat er *in casu* goede redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Verzoekster maakt ten gevolge van de ongeloofwaardigheid van haar recente en concrete asielmotieven en vluchtaanleiding immers niet aannemelijk dat zij voorafgaand aan haar vertrek naar België nog problemen kende met haar stiefvader; laat staan dat zij zou aantonen dat deze haar heden nog actief zou opsporen of blijvend zou wensen te viseren of vervolgen.

Verzoekster beweerde dat haar stiefvader haar begin 2018 gedwongen zou hebben meegenomen vanuit Zweden en haar maandenlang zou hebben opgesloten, mishandeld en verkracht. Aan dit relaas kan echter geen geloof worden gehecht.

In de bestreden beslissing wordt in dit kader vooreerst met recht gemotiveerd:

“Ten slotte komt het verloop van uw gedwongen vertrek uit Zweden met uw stiefvader onwaarschijnlijk over. U zou door een tiental politieagenten in Zweedse politie-uniformen meegenomen zijn uit de woning van uw schoonmoeder. Deze agenten zouden gezegd hebben dat ze tot Interpol behoorden. Het is echter geenszins duidelijk hoe uw stiefvader erin zou geslaagd zijn om de Zweedse politie en/of Interpol in te schakelen. U legt geen bewijzen voor dat u een gezochte persoon bent of was. Uit niets blijkt dat uw stiefvader hooggeplaatste connecties had in Zweden en al zeker niet dat hij op basis van deze connecties niet-legitieme politieacties kon laten uitvoeren, noch dat hij gegronde redenen had om de Zweedse politie ertoe aan te zetten een grootschalige actie op te zetten. Daarbij is het uiterst merkwaardig dat u door de politiemannen naar een hotel werd gebracht en niet naar bijvoorbeeld een politiekantoor. Rest nog de mogelijkheid dat deze mannen geen echte politieagenten waren en zich enkel maar uitgaven voor agenten. U had zelf ook twijfels hierbij of de agenten wel tot Interpol behoorden zoals ze beweerden. In dat geval, is het echter nog steeds bevreemdend dat uw stiefvader erin zou slagen zo’n actie op touw te zetten. Uit niets blijkt dat uw stiefvader lid was van een criminele bende of vermogend was zodat hij in staat zou zijn om een tiental personen in te huren om zich voor Zweedse politieagenten uit te geven om u naar een hotel over te brengen. U verklaarde dat uw stiefvader een alcoholprobleem had. In Noorwegen zou hij gewerkt hebben als keukeninstallateur en in Litouwen zou hij geen werk meer gehad hebben, hij zou mogelijks in het zwart gewerkt hebben, maar u wist niet over welk soort werk het ging (CGVS, pg 12). Dit lijkt geenszins een profiel van iemand die erin in zou slagen de door u beschreven actie op te zetten.”

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zij beperkt zich er namelijk toe te herhalen en te bevestigen dat zij door tien mannen die beweerden van Interpol te zijn werd meegenomen. Hiermee doet zij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen.

Verzoekster legde bovendien onaannemelijke verklaringen af over haar vasthouding door haar stiefvader en haar moeder. Zo is het niet aannemelijk dat haar stiefvader en haar moeder enerzijds de moeite zouden doen om haar op te sluiten en zelfs haar Facebook te gebruiken *“om te laten uitschijnen naar mensen dat ik er nog was”* doch anderzijds zouden toestaan dat verzoekster zelf nog toegang had tot haar telefoon en het internet (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.9). Dit vergrootte voor hen immers het risico dat verzoekster een ontsnapping kon plannen en daarvoor hulp kon zoeken.

Evenmin is het geloofwaardig dat verzoekster deze mogelijkheid tot het plannen van een ontsnapping en het verzoeken van hulp niet zou hebben aangewend en dat ook haar echtgenoot niets zou hebben ondernomen om verzoekster vrij te krijgen. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld: *“Zo verklaarde u dat u sporadisch toegang had tot het internet in de periode van de vasthouding. Ondanks de ernstige feiten die u op dat moment onderging – u werd vastgehouden en herhaaldelijk geslagen en verkracht – maakte u geen gebruik van deze momenten dat u toegang had tot internet om een oproep om hulp te doen. U stelde dat u bang was en dat u het niet kon (CGVS, pg 9). U verwees hierbij naar uw vermoeden dat iemand anders uw Facebook account gebruikte, wat geenszins verklaart waarom u geen hulpoproep verstuurde. U gebruikte deze momenten om uw man te contacteren (CGVS, pg 9). Uw man was op de hoogte van de situatie, u vertelde hem wat er met u aan het gebeuren was, maar hij nam ook geen contact op met de politie. Uw man zou afgewacht hebben en u zou gezegd*

hebben dat u zou weg lopen (CGVS, pg 9). U verklaarde dat uw man de politie niet kon inlichten omdat hij moest vertrekken uit Zweden en er toch nog verbleef (CGVS, pg 9). Ondanks het gegeven dat uw echtgenoot op dat moment geen verblijfsvergunning zou gehad hebben in Zweden, lijkt het toch merkwaardig dat iemand in een dergelijke situatie, die bovendien gedurende meerdere maanden aansleept, gewoon afwacht en de autoriteiten niet inlicht. Om rechtstreeks contact met de autoriteiten te vermijden, kon uw echtgenoot eventueel een anonieme melding gedaan hebben of iemand anders ingelicht hebben die op zijn of haar beurt verder stappen kon ondernemen. Uw uitleg waarom u, noch uw echtgenoot alarm sloegen en hulp zochten, kan dan ook niet overtuigen.”

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Uit haar verklaringen blijkt duidelijk dat zij geen zicht kon bieden op de beweerde banden van haar stiefvader bij de politie. Zij kon niet aangeven hoe hij daar mensen kende of erin slaagde om hen te gebruiken om problemen met de politie te vermijden. Evenmin wist zij tot welke politiedienst deze mensen zouden behoren (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.10). Aldus blijkt uit niets dat verzoeksters stiefvader hooggeplaatste connecties zou hebben. Bijgevolg is het louter speculatie en blijkt nergens uit dat verzoeksters stiefvader reeds op voorhand zou worden ingelicht over eventuele jegens hem geplande politieacties en vormt dit geenszins een afdoende verklaring voor het gegeven dat verzoekster naliel om via het internet hulp te zoeken. Eveneens kon, gelet op de ernst van de situatie, weldegelijk worden verwacht dat verzoeksters echtgenoot de nodige stappen zou hebben gezet om verzoekster te helpen. Dat hij niet zou hebben nagedacht over de eventuele mogelijkheden om dit te doen, zoals anoniem of via een derde de autoriteiten in te schakelen, is in dit kader manifest ongeloofwaardig.

Daarenboven wordt de geloofwaardigheid van het door verzoekster ten berde gebrachte asielrelaas volledig op de helling geplaatst door haar Facebookprofiel.

Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing vooreerst met reden aangegeven:

“Tevens legde u verklaringen af die strijdig zijn met de informatie die op uw Facebookprofiel ‘K.A. (...)’ kon teruggevonden worden. U verklaarde dat u gebruik maakte van de pagina ‘Marketplace’ op Facebook om het bed en de kinderwagen van uw zoon te verkopen. U stelde dat u deze berichten op ‘Marketplace’ plaatste toen u onderweg was naar België (CGVS, pg 15). U stelde dat u geen verkoopzoekertjes plaatste op ‘Marketplace’ toen u nog in Litouwen was (CGVS, pg 15). Zoals hierboven reeds werd vermeld, situeerde u uw ontsnapping uit de woning van uw stiefvader en uw vlucht uit Litouwen eind augustus, op 27 of 28 augustus (zie ook CGVS, pg 15). Nochtans blijkt dat u voor eind augustus meerdere zoekertjes plaatste op ‘Sweden Marketplace’. U plaatste een bericht om een bedje te verkopen op 21 augustus 2018 en op datum van 30 juli 2018 werd het zoekertje voor de kinderwagen teruggevonden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier, Facebookprofiel ‘K.A. (...)). Uw verklaringen over uw activiteiten op de pagina ‘Marketplace’ staan dan ook haaks op de informatie die op uw Facebookprofiel terug te vinden is, wat de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas ondermijnt. De data van beide zoekertjes situeren zich immers voor uw beweerde ontsnapping wat niet in overeenstemming te brengen valt met uw verklaring dat u geen gebruik maakte van ‘Marketplace’ toen u nog in Litouwen was. Dit doet bovendien vermoeden dat u op het moment van het plaatsen van de zoekertjes in Zweden was en niet in Litouwen zoals u beweerde. Het houdt weinig steek dat u vanuit Litouwen, spullen zou willen verkopen in Zweden.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar zij in het verzoekschrift tracht aan te tonen dat zij de twee voormelde zoekertjes niet zou hebben gepubliceerd, dient immers te worden opgemerkt dat zij bij het CGVS het tegendeel aangaf. Zij stelde aldaar duidelijk dat zijzelf de verkoopberichten van het bed van haar zoon en van de kinderwagen op Marketplace plaatste (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.15). Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gelden.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Daarnaast plaatste u op 14 juli 2018 vier zoekertjes met kinderkleertjes op de pagina ‘Sweden Marketplace’. U verklaarde dat u deze zoekertjes niet zelf geplaatst hebt en dat u geen weet had van berichten op ‘Marketplace’ in juli 2018 (CGVS, pg 15). U meende dat iemand anders zaken op uw Facebookprofiel plaatste, u vermoedde dat het uw moeder was, omdat zij en uw stiefvader u gedwongen hadden uw paswoord te geven (CGVS, pg 15). U stelde eveneens dat uw moeder oude foto’s op uw profiel plaatste, vermoedelijk om te laten uitschijnen dat alles goed ging met u (CGVS, pg 9). U bleef echter uiterst vaag over de informatie die zij erop zou geplaatst hebben. U wist niet welke foto’s ze dan precies op uw profiel zette (CGVS, pg 14). Er zou wel een profielfoto van u zijn met gekleurde haren en zonder hoofddoek, wat u zelf niet zou doen, of er foto’s waren van uw zoon wist u niet zeker (CGVS, pg 15). U achtte het overigens kennelijk niet nodig de profielfoto terug te wijzigen nadien (CGVS, pg 15). Als verklaring hiervoor, gaf u aan dat u uw Facebookprofiel niet vaak opent. U

zou uw profiel al enkele weken of maanden niet meer geopend hebben. Nochtans blijkt dat u wel nog uw Facebookprofiel gebruikte nadat er foto's op uw profiel geplaatst werden in de voorgehouden periode van uw vasthouding, namelijk een foto van een kussend koppel op 27 juni 2018 en een foto van u en uw baby op 2 april 2018. U hebt na deze data nog meermaals Facebook gebruikt. U plaatste nog meerdere keren zoekertjes op 'Sweden Marketplace' en volgens uw verklaringen maakte u gebruik van Facebook om uw echtgenoot te contacteren na uw ontsnapping (CGVS, pg 9). Uw verklaringen over uw Facebookprofiel dat door uw moeder zou gebruikt zijn konden dan ook niet overtuigen. Bijgevolg is het weinig geloofwaardig dat uw moeder de vier zoekertjes geplaatst heeft om kinderkleertjes te verkopen op de pagina 'Sweden Marketplace'."

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Met de stukken die zij bij het verzoekschrift voegt, staft zij namelijk geheel niet dat zij de voormelde zoekertjes en items niet zelf zou hebben geplaatst. Omtrent de 'test' die verzoekster zou hebben uitgevoerd met haar maatschappelijk werker, dient te worden vastgesteld dat deze door verzoekster eenvoudigweg in scène kan zijn gezet door een derde met het oogmerk op deze test (tijdelijk) toegang tot haar Facebook te verlenen. Dat de foto van een kussend koppel reeds ouder was, doet verder hoegenaamd geen afbreuk aan de vaststelling dat deze op 27 juni 2018 op het Facebookprofiel van verzoekster werd geplaatst. De voormelde motieven blijven gelet op het voorgaande onverminderd gelden.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing tevens met redenen aangegeven:

"Aansluitend bij de berichten op uw Facebookprofiel waardoor vermoed kan worden dat u in Zweden verbleef in een periode waarvan u beweerde dat u toen in Litouwen was, dient opgemerkt te worden dat u geen enkel document neerlegde dat toelaat uw reisweg en vertrekdatum uit Litouwen te verifiëren. U legde daarenboven behalve uw geboorteakte bij de DVZ, geen enkel identiteitsbewijs neer. U zou bij uw ontsnapping uit de woning van uw stiefvader snel wat geld en documenten meegenomen hebben, maar wat de documenten betreft, bleek dit enkel uw geboorteakte en deze van uw zoon te betreffen. Uw stiefvader zou al uw documenten in zijn bezit hebben. Gezien de twijfels over uw beweerde vasthouding en ontsnapping uit het huis van uw stiefvader, kan uw uitleg voor het ontbreken van identiteitsdocumenten, zoals een identiteitskaart, een paspoort of uw verblijfsvergunning voor Noorwegen niet zonder meer aangenomen worden. Het lijkt bovendien onwaarschijnlijk dat u een internationale ferry kon nemen van Riga naar Stockholm en meerdere internationale bussen zonder dat u ook maar een keer een identiteitsbewijs diende voor te leggen. Hierbij stelde u dan ook nog dat uw echtgenoot, een niet EU-burger, ook geen paspoort bij zich had, zijn paspoort zou in het bezit zijn van de Zweedse autoriteiten."

Verzoekster laat deze motieven onverlet. Derhalve blijven zij onverminderd gehandhaafd.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat verzoeksters stiefvader en moeder kort voor haar vertrek naar België er eerst alles aan zouden hebben gedaan om verzoekster te vinden en op te sluiten, zoals het op touw zetten van een actie met tien personen waarbij verzoekster uit de woning van haar schoonmoeder werd ontvoerd, waarna zij gedwongen werd meegenomen uit Zweden, maandenlang werd opgesloten en mishandeld en waarbij naar de buitenwereld de indruk werd gewekt dat alles in orde was, om vervolgens eenvoudigweg te vergeten om de woning af te sluiten en haar zo toe te laten om deze woning eenvoudigweg te verlaten en te ontsnappen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.9).

Evenmin is het, gelet op de aard en de ernst van de door verzoekster geschetste voorgaanden en zo zij werkelijk nog zinnens waren om verzoekster te viseren of vervolgen, geloofwaardig dat zij verzoekster nadien niet eens meer probeerden te contacteren om haar terug te vinden of terug te halen (*ibid.*, p.6).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij voorafgaand aan haar vertrek naar België nog problemen kende met haar stiefvader; laat staan dat zij zou aantonen dat deze haar heden nog actief zou opsporen of blijvend zou wensen te viseren of vervolgen. Derhalve toont verzoekster niet aan in welke omstandigheden of om welke redenen zij Litouwen daadwerkelijk heeft verlaten, wat een kernelement in haar relaas uitmaakt en essentieel is om een inschatting te maken van haar nood aan internationale bescherming. Dat zij weigert hierover duidelijkheid te verschaffen, vormt een goede reden om aan te nemen dat zij aldaar niet opnieuw riskeert te worden vervolgd of blootgesteld aan ernstige schade.

Derhalve zijn verzoeksters kritiek op de overige, overtollige motieven ten grondslag van de bestreden beslissing, onder meer omtrent de beschermingsmogelijkheden in Litouwen bij eventuele verdere problemen, en de informatie die zij in dit kader citeert, verder niet dienstig en kan deze op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

De overige door verzoekster neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Litouwen een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Evenmin schendt de bestreden beslissing, gelet op hetgeen voorafgaat, artikel 27 PR CGVS. Verzoekster maakt immers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

3.9. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT